

فهرست مطالب

۱۳	نشانه‌های اختصاری
۱۵	پیشگفتار
۱۷	مقدمه: در انتشار و آثار و اجرای قوانین به طور عموم
۳۵	کتاب اول: در بیان اموال و مالکیت به طور کلی
۴۷	باب اول: در بیان انواع اموال
۴۹	فصل اول: اموال غیر منقول
۵۰	فصل دوم- در اموال منقوله
۵۹	فصل سوم: در اموالی که مالک خاص ندارد
۶۹	باب دوم: در حقوق مختلفه که برای اشخاص نسبت به اموال حاصل می‌شوند
۷۲	فصل اول: در مالکیت
۷۶	فصل دوم: در حق انتفاع
۷۸	بحث اول: در عمری و رقی و سکنی
۸۲	بحث دوم: در وقف
۹۵	قانون تشکیلات و اختیارات سازمان حج و اوقاف و امور خیریه مصوب ۱۳۶۳
۱۱۱	آییننامه اجرایی قانون تشکیلات و اختیارات سازمان حج و اوقاف و امور خیریه
۱۲۵	اجاره مال موقوفه
۱۴۴	بطلان وقف در موارد جواز فروش

۱۵۸	فهرست منابع
۱۵۹	مبحث سوم : در حق ارتفاق از مبایحات
۱۶۰	فصل سوم : در حق ارتفاق نسبت به ملک غیر و در احکام و آثار املاک نسبت به املاک مجاور....
۱۶۱	مبحث اول: در حق ارتفاق نسبت به ملک غیر
۱۶۲	دلیل مشرووعیت حق ارتفاق از دیدگاه مذکوب اسلامی
۱۶۳	دلیل مشرووعیت حق ارتفاق در مذاهب اسلامی
۱۶۴	منابع و مأخذ
۱۶۵	مبحث دوم: در احکام و آثار املاک نسبت به املاک مجاور
۱۶۶	مبحث سوم: خرید املاک
۱۶۷	کتاب دوم: در اسپاب تملک
۲۰۱	قسمت اول: در احیاء اراضی موات و حیازت ملکه مباح
۲۰۲	باب اول: در احیاء اراضی موات و مبایحه
۲۰۳	باب دوم : در حیازت مبایحات
۲۰۴	بررسی قاعده‌ی «من حار ملکاً» در فقه و حقوق موضوعی ایران
۲۰۵	فهرست منابع
۲۰۶	باز پژوهی سببیت حیازت، در تملک
۲۰۷	منابع و مأخذ
۲۰۸	باب سوم: در معادن
۲۰۹	قانون معادن ایران مصوب ۱۳۷۷/۲/۲۷
۲۱۰	فصل اول - تعاریف و کلیات
۲۱۱	فصل دوم - اکتشاف
۲۱۲	فصل سوم - پهنه‌برداری
۲۱۳	فصل چهارم - مقررات عمومی

۲۸۷	قانون اصلاح قانون معادن
۳۰۵	این نامه اجرایی قانون معادن ۱۳۷۷، مصوب ۲۷ / ۱۲ / ۱۳۹۱
۳۰۵	فصل اول - تعاریف
۳۰۶	فصل دوم - اکتشاف
۳۲۲	فصل سوم - بهره‌برداری
۳۲۵	فصل چهارم - مزایده
۳۲۵	فصل پنجم - کاهه آرایی، فرآوری و صنایع معدنی
۳۲۷	فصل ششم - شورا
۳۲۸	فصل هفتم - نظارت و بازرسی
۳۵۱	فصل هشتم - تطبیق و مقررات عمومی
۳۵۵	باب چهارم: در اشیاء پیدا شده و حیوانات خاله
۳۵۵	فصل اول: در اشیاء پیدا شده
۳۵۷	فصل دوم: در حیوانات خاله
۳۵۹	باب پنجم: در دفینه.
۳۶۱	باب ششم: در شکار
۳۶۳	قسمت دوم: در عقود و معاملات و الزامات
۳۶۳	باب اول: در عقود و تعهدات به طور کلی
۳۶۴	فصل اول - در اقسام عقود و معاملات
۳۶۴	فصل دوم: در شرایط اساسی برای صحت معامله
۳۷۱	مبحث اول: در قصد طرفین و رضای آن‌ها
۳۸۴	حمایت از مضطر در معاملات انسدادی؛ مباین و راهکارها
۴۰۸	فهرست منابع:
۴۱۱	مبحث دوم: در احیان طرفین

۴۱۵	مبحث سوم: در مورد معامله
۴۱۷	مبحث چهارم: در جهت معامله
۴۲۱	لزوم شروع بودن جهت معامله در حقوق موضوعه ایران و فقه امامیه
۴۳۷	فهرست متابع
۴۴۰	فصل سوم: در اثر معاملات
۴۴۰	مبحث اول: در قواعد عمومی
۴۴۸	تأملی بر جایگاه «عرف» و «عادت» در فقه و حقوقی موضوعه ایران
۴۶۸	فهرست پژوهشتها
۴۷۰	منابع و مأخذ
۴۷۳	مبحث دوم: در خسارت حاصله از عدم اجرای تعهدات
۴۷۹	مبحث سوم: در اثر عقود نسبت به اشخاص ثالث
۴۷۹	فصل چهارم: در بیان شرایطی که در خصم عقد می‌شود
۴۸۰	مبحث اول: در اقسام شرعاً
۴۸۴	مبحث دوم: در احکام شرعاً
۴۹۰	شروط خصم العقد در مذاهب اسلامی و حقوق ایران
۵۰۴	فصل پنجم: در معاملاتی که موضوع آن مال غیر است با معاملات قابل بررسی ربطی عقد فضولی و انتقال مال غیر
۵۱۵	منابع:
۵۲۸	فصل ششم: سقوط تعهدات
۵۳۰	مبحث اول: در وقایی به عهد
۵۴۰	ماهیت وقایی به عهد و بررسی مصادیق آن در حقوق ایران
۵۵۳	منابع به زبان فارسی
۵۶۸	منابع به زبان خارجی
۵۶۹	

۵۷۰	مبحث دوم: در اقاله
۵۷۵	باز پژوهی ماهیت اقاله در فقه و حقوق وضعی ایران
۵۸۹	فهرست منابع:
۵۹۱	مبحث سوم: در ابراء
۵۹۳	مبحث چهارم: در تبدیل تمدید
۵۹۵	جایگاه تبدیل تمدید در فقه اسلامیه (بخش مدنی)
۶۱۵	فهرست منابع
۶۱۷	مبحث پنجم: در تغییر
۶۲۲	مبحث ششم: مالکیت ملی الامم
۶۲۶	باب دوم: الزاماتی که بدون قرارداد حاصل نمی‌شود (مسئولیت خارج از قرارداد)
۶۳۶	فصل اول: کلیات
۶۳۹	بررسی تطبیقی قلمرو اداره‌ی مال غیر
۶۵۹	فهرست منابع:
۶۶۲	فصل دوم: در زمان قهری
۶۶۳	مبحث اول: در غصب
۶۷۶	مبحث دوم: در انلاف
۶۷۹	مبحث سوم: در تسوییب
۶۸۴	قانون اصلاح قانون بیمه اجرایی مستولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی در مقابل شخص ثالث مصوب ۱۳۸۷/۴/۱۶
۶۹۵	تحولات قانون اصلاح قانون بیمه اجرایی مستولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی در مقابل شخص ثالث
۷۰۷	منابع:
۷۰۷	منبع خارجی:

۷۰۷	مبحث چهارم: در استیناء
۷۱۰	باب سوم: در عقود معینه‌ی مختلفه
۷۱۱	فصل اول: در بيع
۷۱۴	مبحث اول: در احکام بيع
۷۱۶	مبحث دوم: در طرفین معامله
۷۱۸	مبحث سوم: در بيع
۷۲۲	تولیع بيع
۷۲۵	منابع فارسی:
۷۲۵	منابع عربی:
۷۲۹	مبحث چهارم: در آثار بيع
۷۳۱	فقره‌ی اول: در مالکیت بيع و نعمت
۷۳۷	فقره‌ی دوم: در تسليم
۷۴۷	بررسی مبانی و شرایط اعمال خیار تقليس
۷۵۱	۷- تتجهه‌گیری
۷۵۶	منابع فارسی:
۷۶۰	منابع فقهی:
۷۶۱	منابع انگلیسی:
۷۶۵	فقره سوم: در خسان در ک
۷۷۰	فقره چهارم: در تأیید نعم
۷۷۸	خسان در ک
۷۸۶	منابع و مأخذ (عربی):
۸۰۸	منابع و مأخذ (فارسی):

شرح جامع قانون مدنی جمهوری اسلامی ایران

مقدمه : در انتشار و آثار اجرای قوانین به طور عموم

ماده ۱ - مصوبات مجلس شورای اسلامی و نتیجه همه پرسی پس از طی مراحل قانونی به رئیس جمهور ابلاغ می شود. رئیس جمهور باید ظرف مدت پنج روز آن را امضا و به مجریان ابلاغ نماید و دستور انتشار آن را صادر کند و روزنامه رسمی موظف است ظرف مدت ۷۲ ساعت پس از ابلاغ منتشر نماید.

تبصره - در صورت استنکاف رئیس جمهور از امضا یا ابلاغ در مدت مذکور در این ماده، به دستور رئیس مجلس شورای اسلامی روزنامه رسمی موظف است ظرف ۷۲ ساعت مصوبه را چاپ و منتشر نماید.

۱ . ماده مذکور قبلًا بهموجب قانون «اصلاح مواتی او قانون مدنی» مصوب ۱۳۶۱/۱۰/۸ به شرح ذیل اصلاح شده بود:

ماده ۱ - مصوبات مجلس شورای اسلامی به رئیس جمهور ابلاغ و رئیس جمهور باید ظرف مدت ۵ روز آن را امضا و به دولت ابلاغ نموده و دولت موظف است ظرف مدت ۴۸ ساعت آن را منتشر نماید.

تبصره - در صورت استنکاف رئیس جمهور از امضا یا ابلاغ به دولت در مهلت مقرر دولت موظف است مصوبه یا نتیجه همه پرسی را پس از انقضای مدت مذکور ظرف ۴۸ ساعت منتشر نماید.

۲ . تبصره ماده ۱ قانون مدنی، اصلاحی ۱۳۷۰/۸/۱۴ می باشد.

۳ . امضا، لغتی است عربی و به معنای ازنظر گذرانیدن، راندن و روان کردن است و آن را به فارسی، «دستینه» می گویند. امضا عبارت اند از: نگارش نام نویسته در ذیل نوشته ای به منظور تصریح صحت تحقق تعهداتی که در سند مذکور برای وی درج شده است (صدر زاده افشار،

۹۰، ۱۳۶۹). این مفهوم امضا در استاد، اعم از عادی و رسمی بکار می‌رود که رکن سند شمرده شده است و سند بدون امضا اعتبار ندارد. (کاتوزیان، ۱۳۸۰، ۲۷۸) بنابراین معنی امضای رئیس جمهور، اعلام رسمی تصویب قانون، دستور ابلاغ و اجرای آن به قوه‌ی مجریه است (کاتوزیان، ۱۳۹۰، ۲۴).

۴. اصل ۱۲۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران بیان می‌دارد «رئیس جمهور موظف است مصوبات مجلس یا نتیجه‌ی همه‌پرسی را پس از طی مراحل قانونی و ابلاغ به وی امضا کند و برای اجرا در اختیار مسئولان بگذارد. همان‌طور که از نص این اصل و ماده‌ی ۱ قانون مدنی معلوم است، رئیس جمهور تکلیف به امضا دارد این تکلیف تنها در خصوص مصوبات مجلس شورای اسلامی بلکه در خصوص عهدنامه‌ها، مقاله‌های نامه‌ها و قراردادهایی که دولت ایران با سایر دول منعقد می‌کند هم می‌گذارد این برخی حقوقدانان بیان داشته‌اند «احیا رئیس جمهور در امضای قانون مشروط بر این است که تشریفات قانون اساسی رعایت شده باشد پس رئیس جمهور می‌تواند از امضای مصوبات نافع خودداری کند» (کاتوزیان، ۱۳۹۱، ۲۴).

۵. در خصوص ضمانت اجرای ناشی از عدم امضا هم باید بیان کرد که تعیین ضمانت اجرای خودداری رئیس جمهور از امضای قانون، با قانون اساسی است و نه مجلس شورای اسلامی و قانون اساسی در اصل ۱۲۲ بیان می‌دارد «رئیس جمهور در حدود اختیارات و وظایفی که بهم‌وجب قانون اساسی و با قوانین عادی، به عهده دارد در برابر ملت و رهبر و مجلس شورای اسلامی مسئول است» مسئولیت رئیس جمهور در قبال مجلس شورای اسلامی می‌تواند از طریق سوال و استیضاح متبلور شود طبق اصل ۸۸ قانون اساسی هیچ‌گاه حداقل یک‌چهارم کل نمایندگان مجلس از رئیس جمهور یا هر یک از نمایندگان از وزیر مسئول، درباره‌ی یکی از وظایف آنان سوال کنند، رئیس جمهور یا وزیر موظف است در مجلس حاضر شود و به سوال جواب دهد و این جواب نباید در مورد رئیس جمهور بیش از یک ماه و در مورد وزیر بیش از ده روز به تأخیر افتاد مگر با عذر موجه به تشخیص مجلس شورای اسلامی و طبق اصل ۸۹ قانون اساسی درصورتی که یک‌سوم از نمایندگان مجلس رئیس جمهور را مورد استیضاح قرار دهند و در پاسخ استیضاح درصورتی که دوسوم کل نمایندگان به عدم کفایت او رأی دهنند در اجرای اصل ۱۱۰ به اطلاع مقام رهبری می‌رسد.

۶ در صورت امتناع ناموجه رئیس جمهور و ائبات تخلف وی در دیوان عالی کشور، مقام معظم رهبری می‌تواند با در نظر گرفتن مصالح کشور، به استناد بند ۱۰ اصل ۱۱ قانون اساسی رئیس جمهور را عزل نماید (هاشمی، ج ۲، ۱۸۹).

۷. جاشینی امضای رئیس مجلس در مورد استنکاف رئیس جمهور با اصل «تفکیک قوا» سازگاری ندارد با این توضیح که در ساختار نظام جمهوری اسلامی ایران تعادل قدرت میان قوای سه‌گانه (مجریه، مقننه، قضائیه) از طریق مختلفی انجام می‌شود که دو راهکار اساسی و مهم آن اصل جدایی قوا سه‌گانه و سیستم هدایت هست به این شرح که در حقوق اساسی هنگامی که از «تعادل» سخن به میان می‌آید قطعاً مسئله تفکیک قوا هم به ذهن متبار می‌شود زیرا تعادل قوا بدون تفکیک قوا متصور نیست. منظور از تفکیک قوا، نوعی تعادل و توازن بین قوای سه‌گانه است که هر کدام می‌تواند بدون دخالت و خارج از نفوذ دیگری برای انجام وظایف و تحقق اهداف خاص خود اقدامات لازم را ترتیب دهند در این راستا می‌توان به اصل ۵۷ قانون اساسی اشاره کرد که بیان می‌دارد «قوای سلطنت در جمهوری اسلامی ایران عبارت‌اند از: قوه‌ی مقننه، قضائیه، مجریه که زیر نظر ولایت مطلقه امر و اعلیٰ امت بر طبق اصول آینده این قانون اعمال می‌گردد. این قوا مستقل از یکدیگرند.

۸. ماده ۲- قوانین پانزده روز پس از انتشار در سراسر کشور لازم‌الاجرا است، مگر آنکه در خود قانون ترتیب خاصی برای موقع اجرایشده باشد.

۱. این ماده مصوب ۱۳۴۸/۸/۲۹ می‌باشد.

۲. ماده ۲ سایق (۱۳۰۷/۲/۱۸) : قوانین در تهران ۱۰ روز پس از انتشار و در ولایات بعد از انقضای مدت مزبور به‌اضافه یک روز برای هر شش فرسخ مسافت تا تهران لازم‌الاجرا است مگر اینکه خود قانون، ترتیب خاصی برای موقع اجرا مقرر کرده باشد.

۳. مهلت فوق (پانزده روز) در مورد اجرای قانون در خارج از کشور نیز باید رعایت گردد و ماده‌ی ۶ قانون مدنی مؤید این مدعی است. مگر اینکه کشور خارجی در وضعیتی قرار داشته باشد که همه‌ی ایرانیان مقیم در آن جا حل به قانون مانده باشند که در این صورت اثبات جهله به قانون پذیرفته می‌شود (کاتوزیان، ۱۳۹۱، ۲۴).